

Raul Volcinschi: Da, ei s-au ... ei ce știau, ei știau foarte bine că eu sunt un om de acțiune, nu? Din moment ce antecedentele mele erau foarte clare. Cine ar fi avut curajul să atace securiștii în plină zi?

Madalin Ionescu: În pușcărie

Raul Volcinschi: Și i-am atacat. Și numai dintr-o... din faptul că nu aveam, asta, legate șireturile la pantofi, am pierdut partida, pentru că scăpam și mă duceam

Madalin Ionescu: Da, vorbim despre asta, îi mai lăsăm pe telespectatori să aștepte momentul acela..

Raul Volcinschi: Deci, momentul esențial este acela, întâlnirea cu un comandor de marină, Radu Nicolae. Radu Nicolae, foarte belicoc, foarte hotărât să acționeze, dar întrebarea capitală era: Bine, bine, dar după aia? Ceaușescu e lichidat... și ce vine după chestia asta? Poate vine ceva mai rău, ne invadează rușii, sau eu știu, ce alte probleme... Ei Nicolae zice că – Lăsă domnule că se face cutare... și am înțeles de la el că el se sprijină pe Uniunea Sovietică. Ei.. aicea nu am mai mers...

Madalin Ionescu: Drumurile s-au despărțit.

Raul Volcinschi: Da, s-au despărțit drumurile, ei și-au văzut de treabă, l-am anunțat pe Bugnaru, a fost și el indignat. Păi ce-i cu asta? Din lac în puț? Scăpăm de Ceușescu și dăm de un drac mai mare

Madalin Ionescu: Mergem cu KGB-ul cum ar veni...

Raul Volcinschi: Păi nu se poate așa ceva. Și s-au cam retras. Se știe, Roventu a fost prins până la urmă cu băieții lui. Eu i-am instruit foarte bine. Zic măi, dacă voi sunteți prinși puteți spune orice, că ați vrut să spargeți banca Angliei dacă vreți, dar dacă pomeniți de numele meu, suntem cu toții morți, fără discuție, nu? Fără discuție, securitatea avea în mod deosebit, un ochi pus pe mine și încerca pe toate căile să mă ... a și creat niște provocări ordinare. Dar asta-i altă problemă. Chiar am și acuma pe rol un proces de revizuire, tot pe asemenea chestii. Deci ... Dar era ... și securitatea era altă securitate.

Madalin Ionescu: Da, bun, însă în ceea ce privește pe Roventu e foarte important faptul că deși au fost prinși și arestați nu v-au trădat... Știu

Raul Volcinschi: Nu spuneți la plural, pentru că numai Roventu mă cunoștea. Ceilalți doi habar n-aveau de mine. Ei știau de un personaj misterios, „nea Radu”, nea Radu era pentru ei ceva care există sau nu există. Deci legătura numai cu Roventu. Și Roventu s-a ținut extrem de tare. Am stat de vorbă cu un student de-al meu care l-a anchetat pe Roventu, ca și procuror militar, colonel. Nu-i mai spun numele că el e încă în funcțiune, așa. Zice, domnule au fost bătuți acești oameni cum n-am văzut. Eu am văzut mulți bătuți îngrozitor, dar cum au fost bătuți acești omeni... Mă miră cum dracu au scăpat. Au săpat din următoarele motive : că s-a cerut scurtarea imediată a anchetei – a durat numai zece zile. Au fost condamnați la moarte rapid, așa ..

Madalin Ionescu: Pentru furt.

Raul Volcinschi: Ceușescu avea niște vizite prin America nu știu ce și nu voia să i se puie întrebări. Tu vii aici, așa și condamni la moarte oameni la tine. Indiferent că atentate sau neatențate dar asta a dus la scurtarea extremă a anchetei. Condamnați la moarte, bună ziua. Și de acolo încolo au reușit și au scăpat. Asta a fost...

Madalin Ionescu: S-a comutat pedeapsa în 25 de ani de închisoare....

Raul Volcinschi: Din 25 în 20 tot așa...

Madalin Ionescu: Știu că unul dintre ei a făcut greșeala să spună tatălului său despre..

Raul Volcinschi: Deci este de lăudat acest Roventu pentru bărbăția lui. E rar, oameni care au un curaj absolut deosebit, absolut deosebit. Era un om de acțiune, avea demnitatea lui, era un om simplu, un șofer fără instrucție deosebită dar te puteai baza pe el. Eu mi-am dat seama de la început: mă pot baza pe acest om. Ce spune e cinsit și sincer. Și asta era principalul.

Madalin Ionescu: Vreau să le amintesc telespectatorilor care nu știu foarte bine povestea că acești trei șoferi, că practic au fost trei. Roventu și-a mai ales doi, au încercat să acționeze, după ce au spart postul de miliție de la Osica de Sus din satul Osica de Sus. Au sustras pistoale mitralieră, vreo 500 de cartușe, și au vrut să-l împuște pe Ceușescu la marginea unei șosele curbate, așa, situate între Braniștea și Gostiu. Drumul era în pantă iar coloana oficială era obligată să încetinească viteza la vreo 30-40 km la oră...

Raul Volcinschi: Da, da, ei aia a fost absolut fantezistă toată treaba asta ...

Madalin Ionescu: Da securitatea a aflat.

Raul Volcinschi: Ratau și pierdeau totul. Îi împușcau pe loc și gata.

76.
25
d
Madalin Ionescu: Deci nu puteau împușca de acolo?

Raul Volcinschi: Da sigur... Puteau, dar și ei puteau fi împușcați foarte ușor. Pentru că dispozitivul de pază știu cu este, nu? Era extins, așa că... Asta a fostÎmi pare rău că la ora aia nu mai comunicam cu ei, pentru că eu consideram că treaba nu mai poate înainta în felul în care a fost amorsată și concluzia a fost „Nu, n-are nici un rost”. Ori ei s-au mai... Rovențu cum era el vînă de luptător, de asta, a încercat pe cont propriu. Bine că n-a făcut-o, bine că, într-un fel bine că l-au prins că dacă o făcea.. mureau cu toții, așa... Și inutil, absolut inutil. O construcție de acest gen are nevoie de o continuitate. E ușor să omori un om și ca și creștin începi să ... acest dubito.. trebuie să existe, trebuie să cugeți și să te îndoiești de anumite lucruri ... Și la urma urmei chiar și eu am ajuns la concluzia că lucrurile merg spre o schimbare. Eu o vedeam mai rapidă decît s-a în....eu o vedeam așa pe la 86 se vor schimba lucrurile. Au mai durat trei ani, asta e mă rog greșeala gândirii mele. Dar eu am prevăzut

....
Madalin Ionescu: Oricum problema este că unul dintre colegii lui Rovențu, Stanciu dacă nu mă înșel, i-a spus tatălui său...

Raul Volcinschi: Ei nu, nu , nu e așa...

Madalin Ionescu: Nu?

Raul Volcinschi: Nu, nu i-a spus. Stanciu a ascuns în niște fin acolo o armă. Asta e legenda, eu nu știu, eu nu am stat de vorbă cu ei. Rovențu mi-a povestit, el îl considera trădător pe Stanciu. Dar nu era. Stanciu era de bună credință. Și-a ascuns arma în pod. Tat-su dimineața a umblat pe-acolo pe la vite, știu eu ce-a făcut, a găsit arma. S-a dus cu arma la post. În sudul țării erau zece mii de soldați de securitate, pe toate căile, pe toate asa drumurile erau dizlocați și cînd a început urmărirea lor, pentru că... a fost arestat Stanciu .

Madalin Ionescu: A fost cu tancuri, cu elicoptere....

Raul Volcinschi: Da, elicoptere, Postelnicu era în elicopter și supraveghea... dar vă spun spre cîntea soldaților .. ei au trecut prin trei rînduri de soldați de-ăștia, au trecut peste niște tufe acolo și un soldat în fața lor. S-a întors cu spatele la ei și le-a făcut semn să treacă...

Madalin Ionescu: Asta e extraordinar.

Raul Volcinschi: Ăstia erau soldații de securitate... și le-a spus „duceți-vă în plata domnului!” .. așa... ei urmăriti și din aer și de pe pămînt și de pe cutare sigur că i-a prins. Stanciu a fost arestat și a spus cine: Rovențu și Năstase.

Madalin Ionescu: Deci i-a dat în gît cum ar veni.

Raul Volcinschi: Păi na, asta e....

Madalin Ionescu: Deci dacă ar fi știut de dv , și dv. ați fi fost probabil condamnat la moarte.

Raul Volcinschi: Dar eu n-am discutat cu ei. Doar Rovențu cu care am mai comunicat și acuma.

Madalin Ionescu: Dar spuneți că au fost bătuți, sau că au fost bătuți cumplit.

Raul Volcinschi: Cumplit.

Madalin Ionescu: Și Rovențu n-a spus nimic în pușcărie. A făcut pușcărie vreo 16 ani de zile, și după Iliescu și în timpul lui Iliescu.

Raul Volcinschi: Și după , pentru că se pune problema că un general de justiție militară , lui Iliescu i-ar fi comunicat, e o apostilă acolo: „l-a ratat pe Ceașescu, nu vă ratează pe dv”. Și ...

Madalin Ionescu: Și-atuncea a rămas în pușcărie...

Raul Volcinschi: Da, și.. și.. l-am scos o dată... de la Direcția generală a penitenciarelor l-am scos, dar erau inversate numele procuraturii generale militare, asta către penitenciar. Și a zis domnule , nu putem, hai să mai căutăm, să cercetăm... S-a ocultat problema pur și simplu.

Madalin Ionescu: Știu că după 90 ironia sorții a făcut ca Rovențu să fie coleg de pușcărie cu însuși Postelnicu la Jilava, ceea ce este incredibil.

Raul Volcinschi: Da, era cu Postelnicu împreună și depăneau amintiri de cum se urmăreau unii pe alții, da.

Madalin Ionescu: Asta e viața, viața te duce în situații incredibile. Acuma sigur, am lămurit pe undeva episodul asta, a fost un episod mușamalizat....

Raul Volcinschi: E un episod care, da.... Ei bine, nici... eu personal nu i-aș da nici o extensie, pentru că e un episod